

Til beslutningsforslag nr. B 101

Folketinget 2013-14

Beretning afgivet af Socialudvalget den 0. juni 2014

1. udkast

til

Beretning

om

Forslag til folketingsbeslutning om opsættende virkning i klagesager for borgere med handicap

[af Karina Adsbøl (DF) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 4. april 2014 og var til 1. behandling den 8. maj 2014. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Socialudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 2 møder.

2. Politiske bemærkninger

Et <>tal i udvalget (DF, SF, EL og KF) mener, at den hjælp, som borgere med handicap er visiteret til af kommunen, har afgørende betydning for deres hverdag og for, at de kan leve et værdigt liv. Hjælpen kan f.eks. bestå af personlig hjælp og pleje, hjælpemidler, praktisk hjælp og ledsagelse. Hvis kommunen fratager, forringer eller nedsætter den hjælp, som borgere med handicap er visiteret til af kommunen, kan borgeren klage. Men selv om borgeren klager over en afgørelse, gælder kommunens oprindelige afgørelse frem til borgeren eventuelt får medhold i sin klage, og frem til kommunen får efterlevet afgørelsen. Denne periode kan strække sig over et eller flere år afhængigt af, hvor lang tid det tager at behandle borgerens klage. I den periode må borgeren klare sig uden den hjælp og støtte, som den pågældende er blevet frakendt. Samtidig er sagspuklen i Ankestyrelsen meget stor, siden Ankestyrelsen i juli 2013 overtog ansvaret for behandling af klager over kommunale afgørelser fra de tidligere regionale sociale nævn. Flere borgere og flere handicaporganisationer har gentagne gange påpeget problematikken. Hverdagen for mennesker med handicap bliver besværliggjort i den periode, hvor de uretmæssigt må und-

være den hjælp, der er med til at opretholde deres almindelige livsførelse. Det kan gå ud over deres livskvalitet, forringe deres funktionsevne, forringe deres jobsituation, gå ud over familielivet og slide hårdt psykisk – noget, der kan medføre uoprettelige skader.

[Udvalget] har modtaget adskillige henvendelser, der antyder, at kommunerne har et økonomisk incitament til at fratage eller forringe hjælpen til borgere med handicap, også når det virker i strid med loven. Da det for kommunerne er omkostningsfrit at prøvekøre sager i Ankestyrelsen, sparer kommunerne, uanset hvordan sagen ender, udgifter til hjælpen, mens klagesagen kører.

Jo længere sagsbehandlingstid, desto større besparelse, hvilket er et incitament for kommunerne til at trække sagerne i langdrag. Denne økonomiske gevinst beholder kommunerne, også selv om borgeren får medhold i sin klage. Det er ikke rimeligt, og derfor ønsker Folketingets partier, at ministeren finder løsninger på disse udfordringer. Medlemmer af Socialudvalget modtager dagligt henvendelser fra borgere med handicap, som enten har fået frataget eller forringet den hjælp, som de er visiteret til, eller som har en klagesag, der kører frem og tilbage mellem Ankestyrelsen og kommunen. Disse borgere oplever, at de kommer i klemme i systemet.

[Udvalget] er opmærksom på, at der har været en række artikler omkring problemstillingen, hvor bl.a. Ekstra Bladet har beskrevet, hvordan kommuner tjener penge på dårlig sagsbehandling, jf. artiklen »Kritik: Ministeren tager ikke kommunernes lovbrud alvorligt«, på ekstrabladet.dk den 9. januar 2014. I artiklen tilkendegiver flere partier, at dette ikke er rimeligt.

Også Landsforeningen LEV har påpeget problemstillingen: »Det er en problematik, som LEV har forsøgt at rejse over for ministre og Folketing gentagne gange. LEV mener det er dybt problematisk hvis dårlig sagsbehandling og retlighedskrænkelser skal være kommunernes måde at spare penge på«, jf. »Ser socialministeren gennem fingre med ulovlig sagsbehandling?«, LEV, den 14. januar 2014.

Muskelsvindfonden har også af flere omgange givet udtryk for uhensigtsmæssighederne, bl.a. ved en henvendelse til Socialudvalget den 14. november 2012, jf. folketingsåret 2012-13, SOU alm. del – bilag 69 og i artiklen »Minister: Ok kommuner tjener penge på lovbrud« i Ekstra Bladet den 19. marts 2014.

Derudover har formanden for Det Centrale Handicapråd, Tue Byskov Bøtkjær, påpeget, at: »Det er afgørende, at kommunerne ikke har et økonomisk incitament til at være på den forkerte side af loven«, jf. »Ulovlige afgørelser skal ramme kommunekassen«, Politiken, den 22. november 2012

Formålet med beslutningsforslaget er at ændre loven, så klagesager får opsættende virkning i de tilfælde, hvor borgere med handicap ikke har fået forbedret deres funktionsevne. Der kan være eksempler, hvor det kan være i orden at nedsætte hjælpen til en borger, eksempelvis hvis vedkommende har forbedret sin situation, f.eks. efter et lårbensbrud, hvor man har fået hjælp efter servicelovens § 83, men gradvis har forbedret sin funktionsevne.

[Udvalget] ønsker at finde løsninger på disse relevante udfordringer, så det sikres, at borgere, der har brug for hjælp i deres dagligdag også får det. [Udvalget] vil opfordre ministeren til hurtigst muligt at invitere partierne til en dialog om dette, så der i fællesskab kan findes holdbare løsninger.

P. u. v.

Pernille Vigsø Bagge

formand